† AMBROZIE
EPISCOPUL GIURGIULUI

PASTORALĂ LA NAȘTEREA DOMNULUI

NAȘTEREA DOMNULUI
SMERENIA FIULUI LUI DUMNEZEU ȘI ÎNĂLȚAREA OMULUI

Coperta 1: ***Icoană Naşterea Domnului***

ÎNSEMNARE:
Această Pastorală se va citi în bisericile parohiale
şi mănăstireşti la Sfânta Liturghie,
în ziua Praznicului Naşterii Domnului, iar în filii, a doua zi

† AMBROZIE
EPISCOPUL GIURGIULUI

PASTORALĂ LA NAŞTEREA DOMNULUI
2016

NAŞTEREA DOMNULUI
SMERENIA FIULUI LUI DUMNEZEU ŞI ÎNĂLŢAREA OMULUI

Editura Episcopiei Giurgiului
2016

†AMBROZIE
DIN MILA LUI DUMNEZEU,
EPISCOP AL GIURGIULUI

Iubitului nostru cler,
cinului monahal şi drept-credincioşilor creştini,
har şi pace de la Dumnezeu,
iar de la Noi arhierească binecuvântare!

Preacuvioşi şi Preacucernici Părinți, Cuvioase Maici,
Iubiți frați şi surori în Domnul,

Dumnezeu, în marea Sa iubire de oameni şi din preaplinul bunătății Sale, ne-a adunat în sfintele şi dumnezeieştile locaşuri, ca să întâmpinăm cum se cuvine Naşterea cea după trup a Domnului şi Mântuitorului nostru Iisus Hristos. Două mii de ani de istorie creştină nu au făcut decât să deschidă larg inimile credincioşilor pentru a primi taina preaslăvită a întrupării, vestită prin cântările îngereşti: *Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu şi pe pământ pace, între oameni bunăvoire* (Luca 2,14). Astăzi cerul şi pământul prăznuiesc coborârea lui Dumnezeu în sânul zidirii Sale, pentru a o izbăvi din stăpânirea celui rău şi pentru a o înnoi, învrednicind-o din nou de darul fericirii vieții veşnice. Nevinovăția copiilor pe care-i auzim înălțând „colindul sfânt şi bun" coboară şi în inimile celor mari, iar grijile lumii sunt îndepărtate lăsând loc bucuriei praznicului.

Nu vom putea măsura niciodată şi nu vom putea cuprinde pe deplin dimensiunea acestui eveniment minunat al pogorârii lui Dumnezeu printre oameni.

Iubiții mei fii duhovniceşti,

Prin Naşterea Mântuitorului Hristos, cerul se uneşte tainic cu pământul, Fiul lui Dumnezeu se face Fiu al Omului, Ziditorul a toate se uneşte cu făptura Sa, după mărturia cântării: *pentru noi s-a născut prunc tânăr, Dumnezeu cel mai înainte de veci* (Condacul Naşterii). Genunchiul celui credincios se pleacă smerit şi glasul i se înalță împreună cu doxologia întregii Biserici, mărturisind*: Taină străină văd şi preamărită, cer fiind peştera, scaun de heruvimi Fecioara, ieslea sălăşluire, întru care s-a culcat Cel neîncăput, Hristos-Dumnezeu, pe Care lăudându-l, Îl mărim* (Canonul Naşterii, irmos la Cântarea a IV-a).

În iconomia Întrupării, omul redobândeşte starea firească a existenței sale, fundamentată pe credința în Dumnezeu. În afara acestei legături, viața lui îşi pierde autenticitatea, deoarece se îndepărtează de izvorul existenței Sale. Sfântul Ioan Gură de Aur, încercând să pătrundă cu mintea dumnezeiasca taină a Naşterii, scrie: *Că a născut Fecioara astăzi, o ştiu! Că a născut Dumnezeu mai presus de timp, o cred! Dar chipul naşterii am învățat să-l cinstesc în tăcere şi am primit ca prin cuvinte să nu-l iscodesc. Când e vorba de Dumnezeu, nu trebuie să căutăm la firea lucrurilor, ci să credem în puterea*

Celui ce le săvârşeşte ... Să se cerceteze, dar, cele după fire, iar cele mai presus de fire să se cinstească în tăcere.[1]

Gândul la pogorârea Celui Preaînalt printre oameni a copleşit cugetul sfinților prooroci ai Vechiului Testament, care prin glasul Sfântului Isaia se minunează*: Dacă ai rupe cerurile şi Te-ai pleca, munții s-ar cutremura! Ca un foc care arde... ca o vâlvătaie care fierbe apa în clocot* (Isaia 63,19; 64,1). Doar astfel îşi puteau închipui aceşti sfinți bărbați că se poate arăta Dumnezeu omenirii. Însă, venirea Fiului Său la noi s-a petrecut în cea mai adâncă tăcere şi în cel mai ascuns sălaş. Înțelesul acestui fapt ni-l desluşeşte tot Sf. Ioan Gură de Aur, care mărturiseşte: *Cel Unul-Născut mai înainte de veci, Cel de nepipăit, Cel curat, Cel netrupesc a intrat în trupul meu cel văzut şi stricăcios. Pentru ce? Pentru ca fiind văzut, să mă învețe, şi, învățându-mă, să mă povățuiască spre ceea ce nu se vede. Pentru că oamenii dau mai multă crezare ochiului decât auzului, pentru că pun la îndoială ce nu văd, de aceea a îndurat ca să-l vedem cu trupul, ca să risipească îndoiala*.[2]

Spre a înțelege acest adevăr, iubiții mei, se cuvine să ne curățim simțirile, să ne străduim să le păzim în pace şi linişte, astfel încât să vedem cu ochii sufletului, asemenea Sfântului Prooroc Isaia, taina Naşterii Domnului: *că prunc S-a născut nouă, un Fiu S-a dat nouă,* al Cărui Nume este *Dumnezeu tare, biruitor, Domn al păcii, Părinte al veacului ce va să fie* (Isaia 9,5).

Fiul lui Dumnezeu se naşte şi vine către noi, rupând zapisul păcatului şi al morții, dăruindu-ne „împăcarea şi

1 Sf. Ioan Gură de Aur, *Predici la sărbători împărătești și cuvântări de laudă la sfinți*, traducere de Pr. Dumitru Fecioru, introducere de Ierom. Policarp Pârvuloiu, Ed. Basilica, București, 2015, p.51.

2 *Ibidem*, p. 52.

comuniunea dintre Dumnezeu şi om, fără de care nu am fi putut primi în niciun alt chip participarea la nestricăciune”[3]. „Cel ce ținea lumea cu mâna Sa – spune Sfântul Ierarh Martir Antim Ivireanul - a luat chip de prunc, Cel necuprins de marginile lumii, s-a lăsat ținut în brațele Fecioarei şi s-a îmbrăcat cu sărăcia, ca să îmbogățească omenirea cea sărăcită. Cuvântul Tatălui, nădejdea tuturor veacurilor, bucuria îngerilor, mântuirea neamurilor, scularea celor adormiți, izvorul milei, rădăcina vieții, a venit în lume cu trup luat din trupul Fecioarei, ieşit-a gol pentru ca să ne îmbrace pe noi; sărac, ca să ne îmbogățească, smerit, ca să ne înalțe la cer; prunc, ca să ne facă pe noi desăvârşiți şi să ne dea lumina vieții veşnice”.[4]

Aşadar, sărbătoarea Naşterii Domnului este ziua în care am fost ridicați la părtăşia cea mai strânsă cu Dumnezeirea, ziua în care făgăduința izbăvirii noastre a început să se împlinească, este ziua care ne uneşte într-un gând şi într-o simțire, ca taină a unității şi comuniunii.

Iubiți credincioşi,

În peştera smerită din Betleem, cerul şi pământul împreună glăsuiesc, vestind naşterea Fiului lui Dumnezeu şi începătura mântuirii neamului omenesc. Din depărtări, magii aduc daruri împărăteşti – *aur, smirnă şi tămâie* – pentru Împăratul veacurilor. Natura

3 Sfântul Irineu de Lugdunum, *Demonstrația propovăduirii apostolice 31*, Ed. IBMBOR, București, 2001, p. 94.

4 Sfântul Antim Ivireanul, *Predici*, Editura Academiei Române, București, 1962, p.264.

întreagă înalță imn de slavă şi făptura îşi pleacă plină de nădejde cugetul înaintea tainei Întrupării.

Naşterea Fiului lui Dumnezeu devine renaşterea întregului neam omenesc, iar smerenia ieslei se transformă în slava altarului Bisericii pe care este adusă de-a pururi jertfa cea de taină. Toate acestea le aflăm mărturisite de Dumnezeieştile Scripturi, de Sfinții Părinții, de cântările Bisericii şi mai ales de glasurile curate ale colindătorilor. În aceste colinde, strămoşii noştri au aflat un bogat izvor de bucurii şi un reazem puternic în viața lor, strâns legată de legea şi țarina strămoşească. Din acelaşi izvor nesfârşit sorbim şi noi, atunci când, cu inimile curate, cu credință şi cu dragoste, ne înălțăm privirile sufletului pentru a vedea pe Pruncul Iisus strălucind în lumina cea neînserată şi înconjurat de slavă cerească, sădind în suflete pace şi negrăită bucurie.

Tradiția colindatului s-a transmis de la o generație la alta, de la părinți şi bunici la copii, în chip nealterat şi cu conştiința că aceste minunate cântări nu sunt altceva decât expresia credinței noastre drept-măritoare. Ele au făcut şi fac încă parte din tezaurul neprețuit al formării fiecărei generații, dincolo de cerințele epocii şi ale vremurilor pe care le trăim.

Frați şi surori în Domnul,

Anul 2016 a fost declarat de Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, *Anul omagial al educației religioase a tineretului creştin ortodox* şi *Anul comemorativ al Sfântului Ierarh Martir Antim Ivireanul şi al tipografilor bisericeşti* în Patriarhia Română. În acest context, Sfântul Sinod a dorit să

aducă în centrul misiunii Bisericii *formarea spirituală a tinerilor şi orientarea lor spre însuşirea valorilor perene prin intermediul Familiei, Bisericii şi Şcolii.*

Subiectul vieții tinerilor este tot mai des adus în discuție. Se încearcă identificarea cauzelor, se analizează efectele, se propun diferite soluții, însă de foarte puține ori se vorbeşte despre vidul spiritual al lumii în care ei îşi desfăşoară activitatea. Viața dinamică pe care o duc nu-şi găseşte o împlinire reală, familia tinde să devină o simplă instituție socială, ce poate fi înlocuită oricând cu forme surogat, valorile, care în mod normal ar trebui să le marcheze existența, sunt trecute cu vederea, iar în locul lor sunt promovate forme superficiale de afirmare.

Un prim pas în recuperarea tinerilor îl reprezintă dialogul onest, deschis. Trăim într-o epocă a comunicării alerte, astfel că Biserica nu poate face abstracție de această realitate, ci o foloseşte aşa cum se cuvine. Dacă tinerii sunt atraşi de informația ce vine prin intermediul mass-media, aceste mijloace trebuie să se transforme în instrumente eficiente de formare, de oferire a unei alternative viabile, de lungă durată.

Anul acesta a fost dedicat, în cuprinsul întregii Patriarhii, educației religioase a tinerilor, ca răspuns împotriva celor ce cred că adevărata formare a copiilor nu trebuie asociată în niciun fel cu mărturisirea credinței. Unii s-au ridicat împotriva celor ce cred cu tărie că rugăciunea copilului este rugăciune curată, alții au condamnat participarea tinerilor la viața liturgică a Bisericii, considerând acest lucru ca pe

un veritabil „pericol" împotriva libertății de exprimare şi a conturării personalității.

Răspunsul tinerilor a fost însă unul ferm şi fără ocolişuri. Mărturisirea vie, responsabilă a credinței ține de adevărata lor formare, contribuie decisiv la creşterea lor, reprezintă un sprijin de neînlocuit în viață, un ajutor ce nu poate fi în niciun fel substituit.

La întâlnirea tinerilor ortodocşi, desfăşurată în acest an la Bucureşti, peste 2500 de voci s-au unit în rugăciune şi au demonstrat lumii întregi că puterea Bisericii nu ține nici de numărul credincioşilor săi, nici de posibilitățile sale materiale, ci de curajul mărturisirii şi al rămânerii în Hristos şi împreună cu Hristos. „Aspirațiile spre bine şi frumos ale tinerei generații trebuie susținute de întreaga societate, care are responsabilitatea de a-i orienta pe tineri şi de a le cultiva încrederea, pentru a iubi valorile spirituale, morale şi culturale perene. Familia, Biserica şi Şcoala au datoria de a oferi o educație creştină tinerilor, pentru cultivarea credinței ca lumină a vieții cotidiene, precum şi a iubirii față de Dumnezeu şi față de oameni"[5].

Fără îndoială, toți cei ce au participat la acest eveniment sunt întru totul racordați la modelele veacului acestuia, însă acestea nu le-au devenit indispensabile. Puterea rugăciunii şi a Sfintei Liturghii nu pot fi înlocuite nici prin exerciții de dezvoltare personală, nici prin meditații comune asupra sensului vieții. Mai mult, ei au făcut dovada implicării reale

5 Mesajul Preafericitului PărinteDaniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, la festivitatea de deschidere a Întâlnirii tinerilor ortodocşi din toată lume, București, 1 – 4 septembrie 2016, intitulat *Credința în Iisus Hristos, izvor de bucurie* (text preluat de pe www.basilica.ro).

în pastorația Bisericii, înțelegând că prin intermediul acesteia se vădeşte adevărata demnitate a firii umane.

Tot tinerii au fost cei ce s-au implicat activ în campania desfăşurată de asociația „Coaliția pentru Familie", pentru strângerea de semnături în vederea modificării Articolului 48, alin. 1 al Constituției. Deşi era nevoie de cinci sute de mii de semnături pentru ca Parlamentul României să organizeze referendumul privind această modificare, trei milioane de persoane au susținut acest demers democratic, astfel încât familia să fie definită, în chip tradițional, ca unirea dintre bărbat şi femeie. Poziția lor se fundamentează atât pe mărturia Scripturii şi a Bisericii, cât şi pe mersul firesc al lucrurilor.

În societatea actuală se acordă o mare atenție respectării drepturilor minorităților, indiferent de felul acestora. Cu atât mai mult, este firesc să fie ascultată vocea majorității şi să se facă o distincție clară între ceea ce înseamnă drepturile naturale ale persoanei umane, precum dreptul la viață şi la libertatea de exprimare, şi drepturile particulare, specifice unei comunități anume. Fără a ofensa pe nimeni, Biserica a susținut acest demers şi a afirmat cu tărie că familia nu poate fi formată decât dintr-un bărbat şi o femeie, orice alternativă neputând fi nici justificată, nici acceptată.

Asociațiile secular-umaniste au început o campanie susținută de denigrare a valorilor tradiționale propovăduite de Biserică, pe care au acuzat-o adesea că se opune progresului. Alternativa lor, deşi atrăgătoare pentru unii, mai ales din perspectiva afirmării libertății drepturilor, nu poate găsi justificare. Este absurd să vorbeşti despre progres, pornind de la o perspectivă confuză, plină de nonsensuri şi de

ambiguități. Dincolo de respectarea pretinselor libertăți, astfel de schimbări afectează formarea şi consolidarea generațiilor viitoare, pentru care dragostea mamei, înțelepciunea şi autoritatea tatălui, bunătatea şi purtarea de grijă a bunicilor, nu vor fi decât amintiri ale unei lumi în care ei nu se mai regăsesc.

Decizia Curții Constituționale a României, care a dat aviz pozitiv în cazul referendumului privind protejarea căsătoriei şi a familiei tradiționale, este una firească şi este o victorie a democrației autentice asupra ideologiei. „Legile, inclusiv Constituția, trebuie să fie în consonanță cu valorile majorității cetățenilor. De asemenea, propunerea de revizuire este conformă cu obligațiile internaționale asumate de România, în special cu Convenția Europeană a Drepturilor Omului şi cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, care protejează familia întemeiată pe căsătoria dintre un bărbat şi o femeie. Căsătoria şi familia sunt realități obiective, firești, verificate istoric, din care derivă definiția lor legală: dreptul de a se căsători este un drept comun al bărbatului şi al femeii, care pot întemeia în mod natural o familie, cu scopul naşterii şi creşterii de copii”[6]

Dreptmăritori creştini,

Prefacerile prin care trece lumea actuală sunt pe cât de rapide, pe atât de profunde. Vechile valori se schimbă, cerințele societății contemporane, tot mai secularizate, afectează viziunea tradițională asupra vieții,

6 Cf. www.coalitiapentrufamilie.ro

reperele, care altădată erau de netăgăduit, astăzi sunt contestate. Peste toate acestea, conflictele nenumărate, multe dintre ele de natură religioasă, afectează lumea întreagă. Războiul din Siria a decimat o națiune întreagă, a însângerat sute de mii de familii, a pus pe drumul pribegiei alte milioane de oameni care astăzi bat la porțile Europei.

Drama produsă de acest război este pentru noi cu atât mai mare, cu cât acolo, în Siria, am primit pentru prima oară, în istorie, numele de creştini. Acolo s-au născut marii sfinți şi mărturisitori ai Ortodoxiei, precum Sfântul Efrem Sirul, Sfântul Ioan Gură de Aur şi Sfântul Ioan Damaschinul. Pe moştenirea duhovnicească a acestora s-a înălțat Biserica Ortodoxă a Antiohiei. Astăzi, din vechile biserici nu au mai rămas decât ruinele, în timp ce ierarhii sunt răpiți, iar preoții şi credincioşii persecutați şi martirizați.

Întâistătătorul acestei încercate Biserici, Preafericitul Părinte Ioan al X-lea, la invitația Preafericitului Părinte Patriarh Daniel, a fost oaspetele Bisericii noastre, la sărbătoarea Sfântului Ierarh şi Mărturisitor Antim Ivireanul, de la a cărui moarte martirică anul acesta s-au împlinit 300 de ani. În cuvântul său transmis cu acest prilej, Preafericirea Sa a vorbit poporului român şi despre drama pe care o trăieşte poporul său, îndemnând la unitate în mărturisire şi la rugăciune, în aceste vremuri tulburi: „De mai mult de 5 ani Biserica creştină şi poporul sirian suferă de terorism, manifestat prin răpiri, prin deportări masive ale populației… N-am fost creați pentru a muri pe marginea drumului, nici să fim monede neînsemnate pe piața intereselor. Suntem înrădăcinați în țările noastre şi ele sunt înrădăcinate în

sufletele şi în inimile noastre… Ne rugăm pentru Răsăritul rănit, pentru toate aceste țări şi popoare din cuprinsul lui, pentru ca Domnul să atingă cu dreapta Lui inimile celor trişti, vindecând cu atingerea Duhul Lui Cel Sfânt şi Mângâietor”[7].

Războaiele ce afectează întregul Orient sunt o pată greu de şters în istoria omenirii, ce poate întuneca lumina sărbătorii Naşterii Domnului. Totuşi, în Hristos ne este nădejdea, după cuvântul Sfântului Apostol Pavel: *dacă Dumnezeu este pentru noi, cine este împotriva noastră* (Romani 8, 31).

În fața unor astfel de provocări, Biserica Ortodoxă a dat răspunsul unității sale de credință şi de trăire, prin convocarea Sfântului şi Marelui Sinod, ale cărui lucrări s-au desfăşurat în insula Creta, în perioada 16 – 27 iunie 2016. Biserica Ortodoxă Română, reprezentată de delagația ierarhilor ei, în frunte cu Preafericitul Părinte Patriarh Daniel, a avut o contribuție însemnată în alcătuirea, discutarea şi aprobarea documentelor finale, prin care Biserica Ortodoxă răspunde principalelor probleme cu care se confruntă societatea contemporană. Deşi există voci care contestă importanța acestui Sinod, afirmând că în cadrul acestuia s-au formulat noi „dogme”, străine de mărturisirea de credință formulată în cadrul celor şapte Sinoade Ecumenice, Biserica Ortodoxă Română a afirmat cu tărie că „Sinodul din Creta nu a formulat dogme noi, ci a mărturisit că Biserica Ortodoxă este Biserica Una, Sfântă, Sobornicească şi Apostolească a lui Hristos”[8], insistând asupra nevoii păstrării unității de credință.

7 Cf. http://basilica.ro/patriarhul-ioan-al-x-lea-al-antiohiei-sf-ier-antim-reprezinta-o-icoana-a-iubirii-sub-care-se-aduna-poporul-binecredincios-al-bisericilor-din-romania-georgia-si-antiohia/

8 http://basilica.ro/sa-pastram-pacea-si-unitatea-bisericii/

Pentru a întări acest mesaj, în cadrul Patriarhiei Române, acest an a fost dedicat nu doar tinerilor, ci şi tipografilor bisericeşti, între care locul de cinste îl ocupă Sfântul Ierarh Martir Antim Ivireanul. Deşi georgian de neam, Sfântul Antim este unul dintre ctitorii limbii şi ai culturii româneşti, prin intermediul tipăririi tuturor cărților de slujbă în limba poporului, prin predicile sale de o neasemuită frumusețe şi prin ctitoriile sale. Viața sa este un exemplu de dăruire şi de slujire neîncetată a Ortodoxiei şi a tuturor celor ce mărturisesc dreapta credință. Nu întâmplător, de numele său se leagă nu doar primele tipărituri integrale în limba română, ci şi începutul tiparului în limba arabă şi în cea georgiană. Valoarea misionară a lucrării sale nu trebuie trecută cu vederea, mai ales în aceste vremuri de deteriorare profundă a valorilor culturale şi de pierdere treptată a elementelor ce definesc identitatea națională.

Iubiții mei,

Sfârşitul fiecărui an ne oferă prilejul de a cugeta la lucrarea pe care, cu voia lui Dumnezeu, am împlinit-o în ogorul Bisericii. Episcopia Giurgiului a încercat să răspundă nevoilor credincioşilor săi printr-o serie de activități care să pună în evidență atât valoarea misiunii Bisericii, cât şi importanța mărturisirii credinței. Astăzi, Biserica se implică tot mai mult în viața cetății, susținând evenimentele culturale, sociale şi educative. Sunt multe proiecte misionare aflate în desfăşurare în Episcopia Giurgiului, însă, dincolo

de eforturile depuse, este important să subliniem un aspect trecut adesea cu vederea. Dacă toate aceste acțiuni își arată roadele, meritul aparține preoților şi bunilor credincioşi din parohiile eparhiei noastre care, deşi aspru încercați de prefacerile prin care trece societatea românească, au dat dovadă de statornicie față de tradițiile Bisericii strămoşeşti.

Un obiectiv deosebit de important realizat în anul 2016 l-a constituit reabilitarea, modernizarea și dotarea Grădiniței Ortodoxe *Îngerașii* din Mun. Giurgiu, un proiect educațional de care orașul avea nevoie şi pe care Episcopia Giurgiului l-a susținut.

Prin înființarea acestei grădinițe, ne-am dorit crearea unui cadru necesar formării copiilor de vârstă preşcolară, atât din punct de vedere intelectual, cât şi din punct de vedere religios-moral. Preocuparea principală a noastră este aceea de a oferi copiilor o educație religioasă, de a le păstra curăția şi inocența sufletească, de a-i creşte în evlavie şi în respect pentru valorile creştin-ortodoxe.

Alături de proiectele cu obiective filantropice şi cultural-misionare, în Episcopia Giurgiului este în plină desfăşurare şi un amplu program de construcție, restaurare şi promovare a locaşurilor de cult. Un bun exemplu îl reprezintă Mănăstirea Comana, locaş de spiritualitate şi cultură, care s-a aflat într-un program complex de restaurare. La sărbătoarea Sfintei Mari Mucenițe Ecaterina, am sfințit Mausoleul închinat celor 750 de eroi din Primul Război Mondial, care odihnesc aici, având în conştiința noastră faptul că eroii reprezintă memoria vie a istoriei poporului român.

Importantă este, însă, nu doar conservarea şi restaurarea, ci şi construcția de biserici noi. Am trăit clipe de înălțare duhovnicească anul acesta la sărbătoarea Sfântului Ioan Rusul, când am sfințit noua biserică a mănăstirii din localitatea Slobozia de Giurgiu. Această aşezare monahală, singura din țara noastră închinată Sfântului Ioan Rusul, a devenit, în scurt timp de la înființarea ei, un adevărat reper duhovnicesc pentru credincioşii care îi trec pragul.

Este important să participăm activ la viața Bisericii şi să cultivăm credința în Dumnezeu, identitatea creştină şi românească, deoarece poporul nostru s-a străduit neîncetat, de-a lungul istoriei, să-şi păstreze identitatea şi să promoveze credința şi valorile strămoşeşti. Cu alte cuvinte, trebuie să intensificăm viața spirituală a comunităților noastre creştine şi să participăm la lucrarea misionară a Bisericii. Nu este de ajuns să ne rugăm singuri acasă, ci trebuie să ne rugăm în biserică, pentru că, acela care este creştin, trăieşte în Biserică, în comuniune spirituală cu toți creştinii, aşa cum ne învață Sfântul Apostol Pavel zicând ,,voi toți sunteți una în Hristos Iisus" (Galateni 3, 28).

Iubiți fii duhovniceşti,

Cu aceste părinteşti gânduri, Vă pun la inimă aceste cuvinte şi mă alătur bucuriilor pe care le trăiți în aceste preafrumoase zile de sărbătoare, dorindu-Vă tuturor să prăznuiți Sfintele Sărbători ale Naşterii Domnului, Anului Nou şi Bobotezei cu pace, sănătate şi alese bucurii, potrivit datinii străbune. Totodată, aducem mulțumiri celor care au

sprijinit concret activităţile Centrului Eparhial, precum şi tuturor clericilor şi credincioşilor care au contribuit la colecta naţională pentru construirea Catedralei Mântuirii Neamului, unde anul acesta, în ziua de 4 septembrie, Întâistătătorul Bisericii Ortodoxe Române a săvârşit pentru prima oară Sfânta Liturghie. Construirea Catedralei Naţionale nu trebuie să mai apară ca un proiect irealizabil, ci ca o lucrare amplă şi necesară a întregului popor român binecredincios. Este firesc ca românii, atât de încercaţi de-a lungul veacurilor, să poată avea un sfânt lăcaş în care să-şi pomenească aşa cum se cuvine înaintaşii şi, totodată, să dea mărturie generaţiilor viitoare despre rolul pe care Ortodoxia l-a avut şi îl are în păstrarea identităţii neamului românesc.

La cumpăna dintre ani şi în ziua de Anul Nou, să înălţăm rugăciuni de mulţumire lui Dumnezeu pentru binefacerile primite de la El în anul 2016 şi să-I cerem ajutorul în toată lucrarea cea bună şi folositoare pe care o vom săvârşi în anul 2017.

Împărtăşindu-Vă părintească binecuvântare, rog pe Mântuitorul nostru Iisus Hristos, Domnul vieţii şi al păcii, să Vă dăruiască toate cele de folos, bucurându-Vă de aceste sărbători întru mulţi ani!

Al Vostru părinte duhovnicesc, de tot binele voitor şi pururea către Domnul fierbinte rugător,

†AMBROZIE

EPISCOPUL GIURGIULUI

Vă doresc să prăznuiţi sfintele sărbători
ale Naşterii Domnului, Anului Nou şi Bobotezei
cu pace, bunătate şi alte bucurii, potrivit dătinilor
străbune. Rugăm pe Mântuitorul nostru Iisus Hristos,
Domnul vieţii şi al Păcii, să vă dăruiască toate
cele de folos, bucurându-vă de aceste sărbători.
Întru mulţi şi fericiţi ani!
Cu aleasă preţuire,
† Ambrozie
Episcopul Giurgiului
Naşterea Domnului - 2016

Dată în reşedinţa Noastră Episcopală din Giurgiu la Praznicul Naşterii Domnului nostru Iisus Hristos, în anul mântuirii 2016

Grădinița „Îngerașii” a Episcopiei Giurgiului,
Municipiul Giurgiu, jud Giurgiu

EPISCOPIA GIURGIULUI
Str. Episcopiei, Nr. 13 Giurgiu - Giurgiu Cod Poștal - 080015
Tel: 0246/214079; Fax:0246/214081
CUI: 18450164
CONT: RO53RZBR0000060007671654 - Raiffeisen Bank Giurgiu